

her i Landet, og derfor mener jeg, at selv om vi har Religionsfrihed, maa der være Grænser for, hvad man f. Eks. i dette Tilfælde kan tillade sig overfor de værgeløse Dyr. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvad han mener om dette Forhold.

Jeg haaber, som sagt, at det i det eventuelle Udvalg skal lykkes at faa enkelte nye Bestemmelser sat ind i Lovforslaget. Der er f. Eks. ogsaa § 11 i det tidligere Lovforslag, som handler om Indførelse af Fuglehamme, Fjer og døde Fuglekroppe til Damepynt. Det er et Forhold, som er af en vis international Betydning, hvad jeg for Resten tidligere udførligt har omtalt, og som jeg ikke skal dvæle ved i Dag. Der foregaar i saa Henseende Ting, hvorved Fugleverdenen, navnlig i de tropiske Lande, efterhaanden ødelægges. Der er ogsaa Lande, der har taget Forholdsregler mod dette Uvæsen. I de forenede Stater er det saaledes forbudt at indføre Fuglehamme, Fjer o. s. v., naturligvis med enkelte rimelige Undtagelser, som det ogsaa var præciseret i det tidligere Lovforslag. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa dette Forhold. Endelig vil jeg sige, at naar den højtærede Minister vil give Forskrifter for forskellige Forhold, hvilket kan være meget praktisk og meget nødvendigt, er der adskillige Ting, som jeg i saa Henseende nok kunde have Lyst til at nævne, men som jeg dog ikke skal komme ind paa her, da Forhandlingen derom kan foregaa i Udvalget. Kun vil jeg sige, at hvis dette Lovforslag, der forhaabentlig inden længe ophøjes til Lov, skal faa nogen Betydning i det praktiske Liv og blive til virkelig Nytte for Dyrene, er det nødvendigt, at man gennemfører et godt Tilsyn. Jeg vil saaledes henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at der gives bedre Instruktions eventuelt ogsaa Lærebøger for Politiets Personale, saa at dette kan forstaa, hvorledes det i det hele har at forholde sig med Hensyn til at værne Dyrene mod Mishandlinger.

Hermed skal jeg slutte og anbefale dette Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling.

Kofoed: Jeg vil sige den højtærede Minister Tak, fordi han saa prompte har indfriet det Løfte, han gav Dyreværnsudvalget i Fjor, om at forelægge et Lovforslag angaaende Værn for Dyr. Jeg kan ogsaa i det hele og store sige, at dette Lovforslag er baseret paa de samme Tanker som

det private Lovforslag fra i Fjor. Der er ganske vist taget en Del mindre med, og jeg havde hellere set, at Lovforslaget havde lignet det fra i Fjor en Del mere, end det gør, men i det store og hele antager jeg, at dette Lovforslag vil kunne tjene det samme Formaal, som det Lovforslag, vi behandlede i Fjor, tilsigtede.

Selve Hovedparagraffen i dette Lovforslag, § 1, stemmer meget nær med Straffelovkommissionens Udkast til en Dyrplageriparagraf. Det er ogsaa dette Udkast, der i Fjor blev lagt til Grund for Udvalgets Arbejde med en Hovedparagraf. Der er dog den Forskel, at der i Aar er sat bestemte Bødesummer, og jeg tror, at der for saa vidt er sket et Fremskridt. Der er ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget gjort opmærksom paa, hvorfor disse bestemte Sætter, fra et Minimum paa 20 Kroner til 4,000 Kr.s Maksimum, er satte. Man er nemlig bange for, at man ellers vil faa alt for smaa Bøder, saa at de i de enkelte Tilfælde ikke betyder noget. Derimod mener jeg, at det maa beklages, at den Bestemmelse, der fandtes i Udvalgets Arbejde i Fjor om, at der under skærpene Omstændigheder kunde idømmes Forbedringshusarbejde, er udeladt. Jeg slutter mig i saa Henseende til den sidste ærede Taler, der ogsaa beklagede det. Jeg mener ligesom han, at der kan være Handlinger af Dyrplageri, der er saa raa, at de bør straffes med noget mere end en Bøde. Jeg vil altsaa indrømme, at der i Lovforslagets Hovedparagraf findes et meget betydeligt Fremskridt fra den nu eksisterende Dyrplageriparagraf, Straffelovens § 297. Efter den skal nemlig en Mishandling, for at kunne blive straffet, være „raa“, men efter Ministerens Lovforslag er der Straf for al Mishandling, selv om den ikke kan komme ind under Betegnelsen „raa“. Der var desuden i den gamle Paragraf den Bestemmelse, at Mishandlingen skal være „oprørende“, for at den kan komme ind under det strafbare. Det er ogsaa udeladt i Ministerens Forslag, og der er nævnt Overanstrengelse, Vanrøgt og anden uforsvarlig Behandling som strafbare. Det vil betyde, at mange Tilfælde, der hidtil er blevet afvist, selv om det faktisk var Dyrplageri, fordi man ikke mente at kunne faa dem ind under Begreberne „raa“ og „oprørende“, nu kan straffes, og det betegner jeg som et Fremskridt.

Derimod indeholder Lovforslaget, som det nu foreligger, meget faa Specialbestemmelser og adskiller sig derved, som nævnt